

LEO ille antea Bruno Hetzelo dicebatur, atq; patre Hugone, matre Hedue in Alsatia Germaniæ ex illustri comitum Dagspurgenſium familia natus fuit, ut pleraq; adhuc hodie monumenta teſtantur, potiſſimum monialiũ monaſterij S. crucis (quod ſuperiori demum ſeculo defecit) & alia ſacra loca ab eo dicata, id quod Cuſpinianus in uita Heinrici 3 ſcriptum reliquit. Is itaque à parentibus bonis literis & omnibus uirtutibus inſtitutus fuit. ſicq; factum ut temporis progreſſu Argentinſis præſul & poſtea epiſcopus Tullenſis ordinatus ſit. Cum aut̃ Damafus poſt Clementē 2 Romæ eſſet mortuus, Romani per legationē à Hein-

rico imperatore eius nominis tertio (qui electionem Pontificis à Romanis ad ſe receperat) per legationem petierunt, ut eccleſiæ commodè & bene prouideret. Heinricus itaq; cõſilio habito Brunonem hunc epiſcopum Tullenſem uitę ſanctimonia celebrem Romã mittit, ut Petri cathedram gubernaret. Erat enim multa eruditione ornatus, atq; opuſcula quædam contra Græcorum errores, atq; de extirpandis Hæreſibus hinc inde magno eloquio ad epiſcopos ſcripſerat. Cum aut̃ is homo pius & ſimplex eſſet atq; habitu pontificali Romam peteret, Hildebrandus aſtutiſſimus monachus (qui poſtea Gregorius 7 fuit) atq; Romani obuiam progreſſi, perſuaſerunt ei, ut pontificali ornatu depoſito priuatus Romam ingrederetur. Nam Heinricum Imperatorē nullam creandi Pontificis poteſtatem à Deo habere, ſed quicquid deſit ad Clerum populumq; pertinere Romanum. Vox etiam inter eũdum audita: Pacem cogita, & non afflictiones.